

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська
ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 55–56 (13756–13757), 12 ЛИПНЯ 2019 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Навряд чи хтось у Білій Церкві не чув про діяльність Фонду допомоги дітям МИКОЛИ ДАШКЕВИЧА. В народі його знають просто як «Чорнобильський фонд». Насправді за довгі роки благодійної діяльності Миколи Дашкевича в місті працює за окремими напрямками два

фонди: Міжнародний фонд «Відродження Чорнобиля», який з 1992 року займається оздоровленням дітей, та Міжнародний благодійний фонд «Друзі – дітям Чорнобиля», що з 2005 року опікується благодійною діяльністю. З чого все починалося?

Довіра людей – це відповідальність

Після Чорнобильської трагедії до Миколи Дашкевича, на той час завуча Білоцерківської спеціалізованої школи-інтернату для глухих дітей, почали звертатися люди, які шукали можливість створити в Україні міжнародний фонд допомоги постраждалим від найстрашнішої техногенної катастрофи людства. Такої допомоги потребували всі категорії постраждалих людей, що несподівано зазнали лиха внаслідок атомної аварії, – переселенці із зони відчуження, ліквідатори та їхні діти, інваліди тощо.

Стати саме тією людиною, яка в Україні зможе надавати допомогу таким громадянам, Микола Дашкевич вирішив після тривалих роздумів. Пропрацювавши на той час 17 років у школі, Микола Володимирович розумів, що обрання цього шляху потребує повної віддачі, необхідно буде присвятити себе цілковито, свій час та зусилля сумлінному служінню високій меті, благодійній допомозі потрібно буде підпорядкувати все своє життя.

В 1992 році Микола Дашкевич почав уже самотужки шукати в Україні й за кордоном людей задля організованої допомоги. Першим відгукнувся вчитель іноземної мови білоцерківського Будинку піонерів (нині – ЦТДЮ «Соняшник»). З ним Микола Володимирович заключив таку собі угоду: Дашкевич надає свій придбаний мікроавтобус для транспортування дітей в Німеччину й сам їде в супроводі групи та на місці спілкується з німцями, які мають бажання допомогти з організацією відпочинку та реабілітацією дітей з України.

Так побачив світ Міжнародний фонд «Відродження Чорнобиля» – організація, існуванню якої завдячують тисячі маленьких мешканців Білої Церкви та району. Й це без перебільшення, адже за 27 років діяльності в Німеччині було оздоровлено понад 10 000 дітей. Окрім онкохворих діток, це були сироти й напівсироти, діти з вадами слуху, з багатодітних сімей, на інвалідних візках, із ДЦП. Відверто кажучи, для маленької людини з важким діагнозом поїздка за кордон була чимось неймовірним після щоденної боротьби із труднощами існування, а то й узагалі – за життя. Десятки дітей отримали змогу навчатися у найпрестижніших коледжах світу. Микола Дашкевич зі сльозами на очах згадує випадкову зустріч в київському аеропорту з одним зі своїх підопічних, білоцерківським хлопчиком-сиротою, який завдяки такій допомозі закінчив Кембриджський університет і

зараз працює в Посольстві Канади.

Близько 30 дітям зроблено надскладні високоточні операції за кордоном, декому – неодноразово. Це були пересадки кісткового мозку, допомога після важких ДТП, високовартісне протезування тощо. За кожною дитиною стоїть врятована доля та шанс на повноцінне щасливе життя.

Діяльність фонду «Відродження Чорнобиля» розширялася, й одного разу стало зрозуміло – треба розділити допомогу та реабілітацію дітей і суто благодійну роботу. Так у 2005 році з'явився Міжнародний благодійний фонд «Друзі – дітям Чорнобиля» з локаціями в Гамбурзі та Білій Церкві. З того часу стала можливою адресна гуманітарна допомога дитячим та медичним установам. Неможливо згадати все втілене за роки діяльності, але скільки ж добра вдалося зробити зусиллями цих фантастичних людей! 1000 спеціальних ліжок в лікарні (для розуміння – одна вантажна фура привезе 40 ліжок). До кожної медустанови Білої Церкви час від часу відправлялися такі вантажі. Тонни постільної білизни, матраців і подушок, звичайні та спеціальні меблі у лікарні й дитячі садочки. В школі-інтернаті для глухих дітей, де розпочинав Микола Дашкевич свою професійну діяльність та якою продовжує опікуватися, повністю відновили харчовий блок, зробивши все – від ремонту до сучасного устаткування та меблів.

Також Білій Церкві Микола Дашкевич подарував 5 німецьких «швидких» і одне спецреєстраційне авто.

Микола Дашкевич розповідає: «Якось постало питання про скорочення або припинення поїздок дітей до Німеччини. Тоді німці, які приймали дітей у себе,

сказали, що потрібно продовжувати показувати дітям все найкраще, адже згодом все те краще в своєму житті вони привезуть назад в Україну».

Довіреною особою у Миколи Дашкевича на позачергових виборах 21 липня 2019 року є один із тих тисяч хлопчаків, яких 20 років тому Фонд «Відродження Чорнобиля» відправляв на оздоровлення в Німеччину, – відомий у Білій Церкві юрист Олександр Чорний (на фото). Сашкові не за чутками знайомі труднощі людей, які відрізняються від інших, й такі поїздки за кордон змінили і його самого – Олександр займається спортом, пише вірші, має великий юридичний досвід.

Це диво, коли спочатку ти змінюєш світогляд однієї дитини, а згодом ця дитина допомагає тобі самому змінити життя в цілій країні. А саме для того й вирішив Микола Дашкевич висуватися у Верховну Раду та потрапити в Комітет соціальної політики – для реальних змін у житті тих людей, які їх насправді потребують. Мета Миколи Володимировича – плідна праця саме в Комітеті ВР з питань соціальної політики.

Про цілі та задачі, які ставить кандидат перед собою, ми розповімо в наступному випуску.

Олена Шостак

Кандидат у народні депутати по Білій Церкві від політичної партії «Слуга Народу» ЮРІЙ НЕСТЕРЧУК: «Я хочу змінити нашу країну!»

Обираючи свого депутата до найвищого законотворчого органу держави, ми завжди сподіваємося на зміни. Зрештою, має ж колись настати і для українців гідне життя. Правда, воно залежить від спільних зусиль усіх людей – і виборців, і обраних. Щоб укотре не потрапити до пастки розчарувань, очевидно, що розпочинати варто зі змін уже власне формату передвиборних змагань. І справа не тільки в тому, що хтось має перемогти когось нечуванним креативом.

Тут важливо знайти таку форму спілкування претендента на депутатське крісло зі своїми потенційними прихильниками, аби вона була наповнена цікавим, важливим, а головне – щирим, змістом. Схоже, білоцерківський кандидат від «Слуги Народу» Юрій Нестерчук такий формат знайшов. Уже тиждень на березі Росі, на вул. Набережній, в районі дерев'яного мосту, діє створений ним Зе!пляж. Зелений пляж, а він точно зелений, розташований у затінку дерев на соковитих травах понад річкою.

● Він буде гідним представником Білої Церкви

На церемонію відкриття незвичайної локації приїздили столичні гості – керівник виборчого штабу політичної партії «Слуга Народу», координатор волонтерського проекту «Зе!команди» Олександр Корнієнко та експерт «Центру протидії корупції», кандидатка в депутати від цієї політсили Анастасія Красносільська. Спілкуючись із журналістами, вони поділилися враженнями од відвідин одного з великих промислових підприємств Білої Церкви. Їх приємно здивував колектив, який під час зустрічі у численних запитаннях виявив розуміння сучасних складних геополітичних процесів.

Правда, вже тут, на Зе!пляжі, мешканці деяких сусідніх садиб, не вникаючи в будь-які соціально-політичні процеси, висунули організаторам претензії, мовляв, їм заважає гамір, музика тощо. Ось вам і альтернативне бачення взаємодії... Та, здається, ситуацію залагодили і сторони порозумілися. Добре було б, аби будь-які конфлікти вирішувалися ось так відносно легко.

Олександр Корнієнко, вже з облаштованої сцени згадуючи обидва приклади спілкування з білоцерківцями, сказав, що вони, власне, вкладаються в ту політичну програму, філософію, з якою «Слуга Народу» йде на вибори, – в центрі всього має бути людина!

– Ми хочемо побудувати людиноцентричну державу. Це коли саме держава працює на людину, обслуговує її, а не людина є рабом або підлеглою держави. Голова штабу популярної партії розповів і про те,

яким саме чином новим політикам вдасться втілити задумане. Так, одним із інструментів дій стануть новітні інформаційні технології. Приміром, «перенесення» чиновника з кабінету у віртуальний простір смартфона. О. Корнієнко переконаний: що менше доведеться людям безпосередньо спілкуватися з різними посадовцями, то менше стане приводів для хабарів, корупції.

А щодо формату спілкування, ідею якого запропонував Юрій Нестерчук, то столичний гість був ним приємно здивований. Разом із класним оформленням тут маємо цікавий зміст: працює табір англійської мови для дітей, багато різноманітних активностей для всієї родини, ранкова йога тощо.

Анастасія Красносільська взагалі назвала саме таку форму взаємодії ідеальною, адже вона відображає одну з пріоритетних для «Слуги Народу» цілей: ухвалювати рішення стосовно основоположних соціальних позицій – спільно.

Олександр Корнієнко представив заголові єдиного від партії «Слуга Народу» кандидата по 90 округу – Юрія Нестерчука. Голова передвиборчого штабу наголосив, що всі інші кандидати, які розвішують містом зелені чи напівзелені бігборди й пишуть на них, що вони є представниками команди Зе!, – просто політичні аферисти, яким правоохоронці дадуть відповідну оцінку.

– Я переконаний, що Юрій Нестерчук, який побудував бізнес, створив не одне підприємство, робочі місця, розуміє, як і що потрібно робити. В нього гарні запал та енергія, отож, вважаю, він зможе гідно представити Білу Церкву в майбутньому Парламенті, – наголосив Корнієнко.

● Головна мета – змістовне спілкування з людьми

Пояснив свою ідею зі створення цікавого громадського простору на березі Росі Юрій Нестерчук дуже просто: йому хотілося створити місце, де змістовно і невимушено могли б проводити дозвілля й діти, й молодь, і старші земляки.

– А головна моя мета, – зауважив кандидат Нестерчук, – це спілкування з людьми. Я хочу донести їм правду про себе, розповісти, що я за людина, чого прагну. Що я хочу змінити нашу державу, хочу, щоб усі ми якомога скоріше почали жити так, як кожному з нас мріється.

Юрій Вікторович повідомив, що ніколи до цього часу не був у політиці, але вирішив зробити такий крок після спілкування з багатьма різними людьми – порядними, чесними, професійними.

– В них горять очі, вони бачать, що відбувається в державі, в нашому місті, в мерії... І дуже прагнуть змін, більше того – знають, як їх реалізувати. Вважаю, разом ми це зробимо! – наголосив кандидат.

Продовжуючи тему мотивації йти на вибори, Нестерчук пригадав, як його як інвестора запросили для втілення в Білій Церкві транспортної реформи.

– Я погодився, інвестував 3,5 млн доларів у автобуси для міста, відпрацював та надав свої рекомендації щодо стратегії розвитку оголошеної реформи.

На сьогодні на наших маршрутах працюють 180 осіб, ми сплачуємо достойні податки до місцевого бюджету, продовжуємо купувати нові автобуси, як я й обіцяв. Моя мета – аби всі містяни їздили новими автобусами, щоб вони рухалися чітко за графіком, а водії були ввічливими. Я переконаний, що так і буде.

Але, коли свого часу я говорив про валідатори, аргументував підвищення тарифів, щоб розвиватися (бо це економіка, це основа основ), – побачив стіну нерозуміння. Це вже згодом я збагнув, що всі усе прекрасно розуміють, але того хорошого, до чого прагну я, хочуть не всі. Навпаки, декому хочеться, щоб було гірше...

Ось тому я й вирішив йти в політику, аби реалізувати добрі перспективні проекти, і не тільки в транспорті, а й в інших сферах. А здійснити це вдасться за умови, коли в людини, яка переймається своїм містом і має великі повноваження, буде дієвий зв'язок із потужною командою на місцях. І я впевнений – ми вибудуємо таку вертикаль та гуртом вирішимо всі наші проблеми!

За роки своєї роботи Юрій Нестерчук створив підприємство, яке визнано одним з лідерів автотранспортної галузі України. Із тисячі його працівників 400 є білоцерківцями, котрі протягом 20–25 років там трудяться вже династіями. І тут, і на інших виробництвах, які заснував Юрій Нестерчук, він робив усе, аби людям працювалося комфортно, аби вони могли проявити себе, розвиватися. Адже саме люди, наголошує Нестерчук, є найбільшою цінністю.

У щирість таких слів повірить кожен, хто знає про пана Юрія як мецената. Багато років, без піару, будь-якого розголосу, він вкладав кошти в капітальні ремонти у рідній Озернянській та Маловільшанській школах, реконструкцію реабілітаційного відділення Білоцерківської районної лікарні та придбання обладнання для нього, в газифікацію села Мала Вільшанка (до нього ні в кого не знайшлося бажання провести 4 кілометри труби, щоб у селі був газ), у придбання меблів та постільної білизни в дитсадок, що на відділку Селекція. Зрештою, він висадив понад 2 тисячі дерев у селі, яке дуже любить...

Одна з останніх благодійних акцій добре відома білоцерківцям – саме Юрій Нестерчук став основним спонсором Міжнародного симпозиуму сучасної скульптури, що відбувся нещодавно в місті.

Власне, свою благодійну діяльність кандидат і цього разу не озвучував би, якби не цікавість журналістів. Вважає, що про такі речі не треба говорити, їх просто треба робити.

Нині для нього надважливим є те, аби люди, які захочуть познайомитися з ним ближче, почули його і зрозуміли. Поспілкуватися з кандидатом можна на Зе!пляжі з 19-ї години, щодня, до 19 липня включно. А заходи на Зеленому пляжі відбуватимуться з 10-ї ранку до 10-ї вечора. Як зауважив Юрій Нестерчук, тут лунатиме легка музика, на вас чекатимуть різноманітні розваги, виступи творчих колективів і багато іншого. І головне – атмосфера буде по-сімейному теплою.

Тетяна Доля

з 04.07 по 19.07

Зе!

ТВОЄ ЛІТО НА FEST!

ЗЕЛЕНИЙ ПЛЯЖ
БІЛЯ ДЕРЕВ'ЯНОГО МОСТУ

ЩОДНЯ
з 10:00 до 22:00

НА ВАС ЧЕКАЮТЬ:

- Ранкова йога
- Танцювальні майстер-класи
- Спортивні змагання
- Дитячий табір з вивченням англійської
- Музичні колективи
- Розіграші

НЕСТЕРЧУК
Юрій Вікторович

LIVE
з 19:00 щодня

КАНДИДАТ У НАРОДНІ ДЕПУТАТИ ВІД ПАРТІЇ «СЛУГА НАРОДУ»

ЗРОБИМО ЇХ ЗНОВУ!

сайт: 90.sluganarodu.ua тел: 097-237-33-73

Хочу, щоб наші діти повернулися на Батьківщину

Ці вибори до Верховної Ради дивні та нестандартні. З початку року в Україні народилась сила-силенна партій без ідей, без принципів, без партійців. Але з гучними гаслами та яскравими бордами.

Реєстрацію кандидатів закінчено. І їхня активність не піддається здоровому глузду. Від шести кандидатів у 46, 177, 178, 188 округах до 50 (!) претендентів у 133-му.

поруч із тобою така людина, ти також починаєш по-іншому думати та поводитися. Ти сам стаєш кращим.

По-третє, переконаний, що моя місія – жити у своїй країні, де комфортно не лише мені й моїй родині, а й людям, які мешкають поруч. Хочу, щоб люди не злилися один на одного через різні статки. Хочу, щоб всі мали гідний рівень життя. Ресурс у держави на це є.

І, без зайвої скромності, вважаю себе патріотом. Для мене це означає жити у рідній країні, платити всі податки, не давати хабарі, навчати наших дітей в наших школах, лікуватися у наших лікарнях та дотримуватися усіх наших законів (якими б недосконалими вони не були).

А рятувати країну починати потрібно саме із законності, а точніше – подолання корупції. Маємо викоринувати хабарництво. Для мене це все одно, що крадіжка, а красти – не просто злочин, а й смертельний гріх. І я розумію, чому наша чудова молодь, наші діти, в яких ми вкладаємо всю нашу душу, всі можливі кошти, щоб вони вирости такими розумними, чесними, працьовитими, від'їжджають зі своєї Батьківщини у світи. Вони задихаються від тієї брехні та беззаконня, які наразі руйнують наше суспільство. В тому є і наша з вами провина.

Саме ми це допустили, саме ми скоїли ці помилки, і саме ми маємо їх виправити, якщо дійсно хочемо, щоб економіка запрацювала, держава розбагатіла, а діти повернулися до рідного дому.

ЖАРТОМА ПРО ЦИФРУ «3».

На цих виборах партія «Батьківщина» отримала номер 3 у бюлетені. У нас в Україні цю цифру вважають щасливою. А ось чому і як, ми вирішили дослідити у трохи жартівливий спосіб. Не

обов'язково ставитися до результатів серйозно. Тим більше, що сьогодні бути серйозним у великій політиці не дуже модно.

Отже, згідно з довідником із нумерології, 3 – число позитивне, несе в собі життєлюбність та всеперемагаючий оптимізм.

Тут наче збігається. Адже саме такими рисами відома у всьому світі наша Батьківщина. Людей, що причетні до цифри 3, практично неможливо примусити сумніватися у собі та у важливості ролі, яку вони виконують. Дрібні неприємності не рахуються. І це дає феєричний результат.

А ось ще як проявляється 3 саме у 90 округу (до речі, це 3 x 10 x 3). Батьківщина – Біла Церква – Браславський (ПОТРІЙНЕ «Б»).

Далі. Партія «Батьківщина» наразі проходить стадію інновації. І тут знову бачимо ТРИкутник успіху: ДОСВІД (Юлія Тимошенко) + КОМПЕТЕНЦІЯ (Костянтин Бондарев) + Інновації (Руслан Браславський).

До того ж, вибори призначені на 21 (3 x 7) липня. А це ТРЕТЯ неділя місяця. Збіг? Не думаю.

Але інколи це треба робити. Особливо, коли на кону ТВІЙ ШАНС НА УСПІХ та майбутнє нашої Батьківщини.

ЗАПРОШЕННЯ НА РОБОТУ

Увага! Любиш Білу Церкву? Маєш переконання, амбіції та хист?

Стань офіційним помічником народного депутата від «Батьківщини»

РУСЛАНА БРАСЛАВСЬКОГО.

Вакансій – три. Надішли резюме за адресою: usnix_ukr.net до серпня. Це ТВІЙ ШАНС НА УСПІХ!

Ліпший липень літа!

«Зараз у місті відбувається багато цікавого. Розваг море. Але всі вони далеко від спальних районів міста, – каже головний організатор свята Руслан Браславський. – Тож захотілося зробити ці розваги доступними для якомога більшої частини мешканців».

Тому вирішили, що буде справедливим, якщо свято прийде до людей. Особливо, якщо звернути увагу, що воно розраховане головню на дітей та їхніх батьків. Тож усе спланували таким чином, щоб гуляння відбувалися з п'ятниці по неділю, по черзі на трьох локаціях: площа Шевченка, Тарашанський масив та бульвар княгині Ольги.

З 11-ї до 19-ї години діти

разом з батьками можуть пограти у настільний теніс або взяти участь в естафеті, зробити кльове фото на згадку та багато-багато іншого. А коли малеча стомлюється бігати та стрибати – бере до рук розмальовки. До речі, вони оригінальні, їх створили спеціально, за ідеєю Браславського. Це – види Білої Церкви.

«Я сам батько двох маленьких дітей, і переконаний, що любові до Батьківщини потрібно вчити змалечку. Саме тому я і моя команда створили цю розмальовку. В ній – найдорожчі для кожного білоцерківця місця – «Олександрія», Дитинець, вежа Шухова, Рось і ще багато інших».

Браславський не просто так робить акцент на любові до Батьківщини та Білої Церкви. Сьогодні він – в. о. білоцерківського осередку «ВО «Батьківщина» та кандидат у народні депутати України від цієї ж партії по 90 округу.

«Для міста я людина ще нова, тож хочу познайомитися з громадою ближче. І для цього немає кращої форми, ніж спільний відпочинок, – каже Руслан. – Приходьте. Поспілкуємося у неформальній обстановці. Відповім на всі ваші запитання. Допоможу, чим зможу».

Ми вже переконалися – сумно не

буде. Конкурси, призи, розваги, смаколики. Все безкоштовно.

«Беріть родину, а головне – хороший настрій, та приходьте святкувати з нами!» – запрошує кандидат.

ХОЧЕШ МАТИ КВІТУЧУ БАТЬКІВЩИНУ – ОБИРАЙ №3 У СПИСКУ ПАРТІЙ. А КОЛИ ТОБІ ПОТРІБЕН НОРМАЛЬНИЙ ДЕПУТАТ, ДО ЯКОГО ЗАВЖДИ МОЖНА ЗВЕРНУТИСЯ ЗІ СВОЇМ НАБОЛІЛИМ, ТО ЦЕ №7 У ВИБОРЧОМУ БЮЛЕТЕНІ – РУСЛАН БРАСЛАВСЬКИЙ. ТВІЙ ШАНС НА УСПІХ!

Олександр Семирядченко

••• РУСЛАН БРАСЛАВСЬКИЙ ПРИВІЗ
У БІЛУ ЦЕРКВУ СВАТ
НА ВЕСЬ МІСЯЦЬ.
••• А САМЕ – ФЕМІЛІ ДЕЙЗ. •••

933 ДНІ БЕЗ СОНЦЯ

Той скупий на сонце й тепло день 11 жовтня 2011 року ще й досі стоїть у мене перед очима. На Хрещатику, поблизу Печерського суду, вирує розбурхане, багатотисячне, многолике і многоголосе людське море. А в прилеглих вулицях і провулках, як чорні привиди, клубочаться безликі тіні. Спецпризначенці! До того судного «Юлиного дня» ніхто не підозрював, скільки цієї хижої нечисті – «Беркутів», «Грифонів», «Барсів», «Леопардів», як мошари в дощове літо, розплодилося в Україні. Сотні міліцейських автобусів, на яких і злетілось-сповзлось до Києва це «звіроптаство», запрудили центр столиці від Бессарабки аж до Європейської площі. За номерами «цементовозів» можна вивчати географію України: Львів, Донецьк, Житомир, Хмельницький, Дніпропетровськ, Одеса. Відчувалось майже фізично: на Київ, на Україну, насуває чорна біда. Провісником її був «воронок», який ще завидна «прилетів» із Лук'янівського СІЗО й угніздився під будівлею «печерного суду».

– Автозак? – жажнулись люди. – Невже посміють «яничари» третю за впливовістю жінку планети (за версією журналу «Форбс») і «Людину року Центрально-Східної Європи», яку їй присудив економічний форум у Криницькій Гурській, безневинно запропорити за грати?

Посміли!

– Позбавити Тимошенко волі терміном на 7 років! – тремтячим голосом (у народі про такий «тембр» кажуть: як у курокрада!) виніс на заході сонця свій вердикт «Пілат – Кіреєв».

Скажи хто у цю мить, що старезний Дніпро-Славутич змінив свій одвічний плін, і від мосту Патона узая «цоб-цабе» та поплив у зворотному напрямку – на Валдай, це не викликало б таких емоцій, як цей нахабний за своєю цинічністю, безсовісний і безсоромний вердикт.

– За що?

– Янучари!

– Юлі – во-о-лю-ю! – завирувало людське море.

Не забуду зойк однієї жіночки в терновій хустці, яка, почувши вирок українського «кривосуддя», аж за серце схопилася: «Що ж тепер з нами буде?»

Дідуся, якому – літ і літ, у вицвілі, ще, мабуть, повстанській мазепинці, у відповідь лиш скрушно зітхнув: «Репресії повертаються! Знов будемо співати, як за комуняків: «Хто не був – той буде, хто був – не забуде той день, що провів у тюрмі!»...

«Сьогодні в Україні остаточно померло правосуддя», – пригадую реакцію Левка Лук'яненка.

Не день, не добу – 933 дні і ночі була «заживо похованою» вона у Качанівській колонії під Харковом. Без ковтка свіжого повітря. Без сонця. Під недремним оком наглядачів. Щоб доморощений тиран, шапкокрад і гвалтівник зі своєю межигірською камарильєю міг спокійно «царювати і всім владіти!»

За що?

А хоча б за те, що не змогла стерпіти «п'ятому Єгипетську», в яку, на порозі третього тисячоліття, занурили Україну своїми «віяльними» відключеннями доморощені хапуни і скоробагачки. А тут такий «облом»: тендітна віце-прем'єрка із «Лесиною зачіскою», і, як виявилось, – з Лесиною відчайдушністю, сказала тверде й рішуче – «Ні!» їхнім оборудкам на енергоринку. І не просто сказала, а повернула «досвітні вогні», вкрадені енергопродисвітами в обмін на свої огидні бартерні

срібняки в галичан і слобожанців, донеччан і волиняків, жителів Приазов'я і степової Таврії. Як таке стерпіти? Як пробачити таке «віроломство»?

Отут-то й знайшовся, як сокирка під лавочкою, печерський «Кірюха»!

– Що найстрашніше було для вас у тюрмі? – запитав я якось у «рекордсмена» по в'язничних термінах (33 роки тюрем за «інакомисліє»), політв'язня Миколи Кучика.

– Відчуття несправедливості, – відказав він. – Це мучило більше всяких тортур...

Думаю, коли так, то не дев'ять, як у Данте, а дев'ятсот дев'ять пекельних мук довелося пережити їй, аж поки 14 квітня 2014 року Верховний Суд України в ході спільного засідання всіх палат рішенням 42 суддів із 48 заклав так звану справу Юлії Тимошенко. За відсутністю в її діях складу злочину! Що було очевидним для більшості українців від першого дня її судової Голгофи.

Та і за ґратами Юлія була найвільнішим громадянином світу, не лише України. А нарі? Вони здалися не менш комфортними за кабмінівську розкладачку, до якої звикла леді Ю за два коротких, як спалах вогню, своїх прем'єрства. Коротких за часом, та не за теплом, який, в прямому і переносному значенні цього слова, відчули українці за кожен день її урядування.

Хочете пересвідчитись? Тоді вийдіть на будь-яку вулицю, як пароль, скажіть два слова: «Юліна тисяча». У відгук на цей «пароль» мільйони стареньких, знедолених й ошуканих батьків наших – вкладників ще радянського «Ощадбанку», розкажуть вам, як упору прийшлася їм та виплата. І додадуть: «Як жаль, що лідеру «Батьківщини» не дали довести задумане до кінця!»

Вимовте – «Юліна швидка», і в поліській глибинці чи Олешківських пісках вдячні люди щиро розкажуть, як вручили їх не раз у нелегкий час меткі і верткі австрійські «Опель-комбі».

Обмовтеся – «Юліні діти», і вам покажуть цілі вулиці щасливих родин, які за три неповні роки її другого «пришестя» на Грушевського по двоє діток народили, ще й третє «запланували». Бо знали, вірили, навіть переконалися: Юліне слово – криця! Саме тому виплати, запроваджені урядом Тимошенко – по 50 тисяч на першу дитину, 100 тисяч – другу і по 150 тисяч на третю й наступні, зустріли в суспільстві на «ура!». Що й породило справжнісінький «бєбі-бум» в Україні.

– Популізм! – ніби чую у відповідь від невмирущого «юлефоба».

– Гай-гай! Побільше б такого «популізму!» – гірко думаю, навідуючись вряди-годи на рідне моє

Полісся – в село Яцулі, над яким, замість звичних у цих краях лелек, давно вже кружляють ворони. Бо за десять останніх літ у ньому – жодного крику немовляти. Жодної ноти з маршу «Мендельсона». Лише – похоронна мідь духового оркестру.

Школа, і та – на ладан дихає. У переносно-му, поки що, Богу дякувати, сенсі. Бо десятирічка, в якій колись стіни дзвеніли від дитячих голосів, аж гуде. Від... вітру, що гуляє її класами і коридорами! Минулого першOVERЕСНЯ, із чотирьох сіл, аж два першачки прийшло.

Зате стендові, облаштованому при вході в навчальний заклад – «Ними гордиться школа», позаздрила б будь-яка міська десятирічка. А все тому, що запроваджена за прем'єрства Тимошенко система ЗНО – зовнішнього незалежного оцінювання, розчистила від корупційної «корости» систему вступу до вишів, відкривши дорогу у «вищий світ» не одному нашому випускнику.

– Не знаю, як де, а у нас Юлю Володимирівну за це прозвали всенародною мамою! – зазначає директорка школи із нотками суму в голосі.

– А чому так нерадісно це кажете? – цікавлюся.

– Не допускають її до влади олігархи, от що біда! – скрушно зітхає співбесідниця. – Та хіба це чудасія? Дивно було, якби чорт до церкви йшов, а не тікав від неї! Так і тут. Бо Юлія в прем'єрському кріслі для них – це як ладан для рогатого дідька! Занадто сала залила вона їм за шкіру. От і бісяться! І зі всіх олігархічних телеканалів брудом її поливають. І така вона, і сяка! Що свідчить лише про одне: не забули і не пробачили їй ні «Криворіж-стали», забраної у зятя Кучми і проданого з публічного аукціону, ні усунутого з енергоринку Фірташа з його «Росукренерго», ні сотні, якщо не тисячі, інших незаконних оборудок можновладних злодюг, лавочку яких, як у нас кажуть, прикрила Юлія!

Подумав: так, не пробачили! І – не пробачать! Дарма! Як писав незабутній Тичина, «нехай собі як знають, божеволіють, конають. Нам – своє робить!»

Тож «зробімо», як тепер модно стало казати, їх – РАЗОМ! Причому – раз і – НАЗАВЖДИ. Як? А дуже просто: проголосуймо за Юлю і її партію на парламентських виборах. І наш бюлетень стане тою маленькою осиновою шпичкою, яку прем'єр Тимошенко перетворить у всеукраїнський «осиновий кілок». Який Тимошенко – очільник Уряду, зажене у серце вітчизняних «ватних» і «вишиватних» олігархів. Котрі, немов ті вампіри, десятиліттями п'ють і ніяк не нап'ються «живущої» крові. З України. Її народу. Кожного з нас!

Петро Воробей, письменник
м. Хмельницький

Досить експериментів та піару – потрібна коаліція дій

◆ Після завершення президентських виборів люди особливих змін в житті не відчули. Не було знижено тарифи, нічого не змінилося в керуванні країною, а ціни продовжують зростати щодня. Свої останні надії люди покладають на парламентські вибори, адже так прагнуть побачити результат. Від того, чи утвориться в новій Верховній Раді дієва коаліція, тепер залежить не лише економіка в цілому, а й добробут кожного громадянина.

◆ Ейфорія президентських виборів, на яких із розгромним рахунком переміг Володимир Зеленський, змінилась похмурим відчуттям реальності. Спротив старої системи наростає, серед призначених новим Президентом посадовців дуже мало професіоналів, а список його партії майже повністю складається з людей без політичного досвіду.

◆ Країна між тим входить до економічної та управлінської кризи, на які накладається ще більш страшна проблема – розчарування людей, котрі уже втомились очікувати.

◆ Директор соціологічної служби «Український барометр» Віктор Небоженко вважає, що для зупинки цього безладу і досягнення швидких результатів, які дозволять людям відчути зміни, необхідний професійний політик на чолі Уряду. Це не лише дасть країні політичну визначеність, а й дозволить до осені сформувати дієву команду.

◆ Піар уже не буде цінуватись, стверджує Небоженко. Люди оцінять тільки чітку та рішучу позицію з управлінням країною.

◆ Із ним солідарний керівник Інституту Глобальних Стратегій Вадим Карасьов. Уряд він бачить складеним із професіоналів, здатних впоратися з викликами, що стоять перед країною. Як приклади, він назвав завищені тарифи та непідйомний зовнішній борг.

◆ Обидва експерти зійшлись на тому, що сформувати і очолити коаліцію зможе лише Юлія Тимошенко.

◆ Політичний експерт Тарас Загородній, аналізуючи кадровий склад партії «Слуга народу», солідарний з ними. Він порівняв Юлію Тимошенко з «дорослою вихователькою», яка має обов'язково бути поряд в «дитсадку», що у свої ряди набрала політична сила Президента.

◆ Вадим Карасьов додатково зауважив, що «Батьківщина» вже демонструє готовність до партнерства та союзництва зі «Слугою народу». Це буде вигідно для Президента та його політичної сили.

◆ Але найбільше це буде вигідним для народу. Адже, як підсумував Володимир Фесенко, реальні рецепти вирішення болючих проблем людей – насамперед тарифної – сьогодні пропонує лише Юлія Тимошенко.

Олександр Видибайло

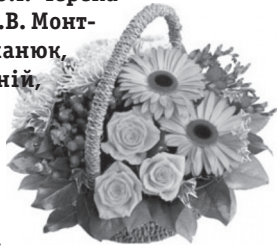
З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у липні:

Г.М. Федорченко, С.Н. Фельгін, Ю.Й. Мельник, І.С. Марі, Ж.О. Рубан, Т.Ю. Нітченко, Н.О. Сечіна, Г.П. Корнєєва-Кодаш, І.Л. Негода, А.І. Троцький О.І. Черепанов, С.О. Єфіменко, П.П. Жук, Ю.Є. Чугунов, З.П. Черепанова, Л.В. Монтирзор, Г.С. Замлєлая, В.С. Лопатко, Н.А. Деркач, В.І. Ватаманюк, Л.П. Лунченко, Г.Л. Шишина, П.К. Тіторова, О.І. Розпутній, О.Б. Вишняк.

Хай будуть з вами здоров'я та сила,
Хай доля буде ласкава і щира!
Щоб ніколи не знали ви втоми,
Хай мир і злагода будуть у домі.

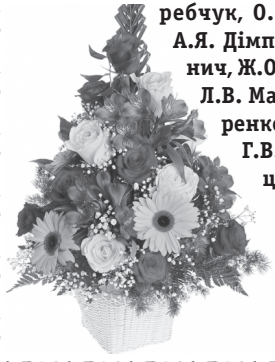
З повагою – В.Д. Волощенко, голова міської ради ОВУ

Адміністрація і профспілковий комітет Білоцерківської міської лікарні № 1 вітають з Днем народження ветеранів праці закладу, які народилися у липні:

Т.А. Афоніна, Н.І. Андрійчук, Г.О. Бояр, Л.П. Бойко, Ю.Г. Бургела, В.А. Безпечний, О.В. Весела, К.Я. Григор, О.І. Грищенко, П.А. Горбань, Л.І. Гнедко, Т.В. Гадзевич, Л.К. Голотребчук, О.П. Гадомяк, Л.П. Демська, Л.І. Дрогобицька, С.Ф. Дудник, А.Я. Дімпенс, Т.П. Красовська, С.В. Коржупова, М.В. Калініна, Т.Я. Кулинич, Ж.О. Климчук, Є.І. Крапівіна, Т.В. Лахман, Р.К. Машкіна, Н.Г. Мілко, Л.В. Мартиненко, Л.Я. Максимчук, Н.Г. Махлюк, С.Й. Полкова, Т.О. Петренко, В.П. Падалка, О.С. Полішук, Л.М. Пересада, С.М. Пономаренко, Г.В. Пилипчук, М.І. Реда, Т.В. Романенко, М.Г. Скрипка, М.В. Стецюк, Т.Я. Савіцька, О.А. Скрипковська, В.Л. Старинська, А.Л. Ткач, Т.М. Тищенко, Т.І. Федорунько, Н.М. Хламова, А.І. Штика, О.В. Шевченко, К.С. Яценко, Л.В. Якименко.

Хай доля вам сміється журавлина,
Поля розлогі колосом цвітуть.
Нехай червоні ягоди калини
Щасливу освятають путь.

«Служити та захищати» – не просто гасло, а свідомий вибір

Головне завдання поліцейського – забезпечувати публічну безпеку і порядок, протидіяти злочинності та допомагати тим, хто цього потребує, охороняти права і свободи людини, а також інтереси суспільства й держави. Служба у лавах поліції відповідальна і небезпечна, вона не знає вихідних і свят. Захищаючи спокій і безпеку громадян, кращі поліцейські постійно ризикують власним життям. І в знак своєї відповідальності місто привітало працівників поліції з їхнім професійним святом.

Під час заходу для дітей було організовано

В Білій Церкві 4 липня відбувся святковий захід з нагоди 4-ї річниці створення Національної поліції України.

локації, де вони могли ознайомитися зі спорядженням поліцейського, з регулюванням дорожнього руху, і навіть посидіти в поліцейських машинах, а ще потиснути лапу справжній службовій німецькій вівчарці Кетті, яка теж є героєм поліції Білої Церкви, тощо.

Свою творчість глядачам дарували колектив сучасної хореографії «Авангард» клубу за місцем проживання

«Прометей» (керівник – Катерина Рева), вихованка музично-вокальної студії «Контакт» клубу за місцем проживання «Прометей» Юлія Кшановська, срібна призерка міжнародного конкурсу «Слов'янський базар-2016», фіналістка Всеукраїнського фестивалю «Чорноморські ігри» (2017 р.) та програми «Голос. Діти» (2018 р.), лауреат першої премії Міжнародного конкурсу «Європа молода-2018» Катерина Манузіна та оркестр Головного управління Національної поліції (диригент – заслужений діяч мистецтв України Віктор Михайлович Губаренко).

3 офіційних джерел

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися в липні:

І.І. Гривачова, Н.В. Гниденко, Т.П. Кишаківська, А.М. Мануїлова, С.Ф. Мельник, Ю.П. Марченко, Г.В. Олексієнко, К.Д. Оненко, І.В. Попова, В.О. Шульга.

Хай щастя панує у вашому домі,
І радість хай буде завжди.
Здоров'я міцного і щирої долі
Хай Бог посилає на довгі роки!

З повагою – Г.І. Гащинська, голова організації

СЬОГОДНІ надто актуальною є проблема зростання правопорушень серед молоді. Одним із напрямів профілактики злочинності серед неповнолітніх є вплив на їхнє виховання та підвищення знань правової компетентності.

Відтак нещодавно у приміщенні бібліотеки-філії № 5 відбувся захід, ініційований начальником Білоцерківського міського центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги Оксаною Сірик за участю неповнолітніх підоблікових Білоцерківського міськрайонного відділу філії Державної установи «Центр пробації» у м. Києві та Київській області.

Учасником була запропонована навчально-розважальна настільна гра «Важниця права». Гра розроблена з метою закріплення знань про права, свободи та обов'язки, визначені Конституцією України, Загальною Декларацією прав людини, Конвенцією ООН про права дитини.

Така форма взаємодії дає можливість формувати правові знання, аналізувати життєві ситуації, проявляти кмітливість, впевненість у собі, а також отримати хороші навички роботи в групі.

Білоцерківський міськрайонний відділ «Центру пробації»

Плету, плету віночок, гарний, з барвіночку

Якого кольору літо в день на Івана Купала? Звичайно, сонячного, бо сонечко всіх вітає з Християнським святом Різдва Святого Пророка Предтечі і Хрестителя Господнього Івана. Існує повір'я, що в ніч на Івана Купала дерева переходять з місця на місце і розмовляють між собою, рослини набирають цілющої сили, а закохані шукають цвіт папороті. А ще напередодні свята, за давньою традицією, дівчата плетуть вінки, пускають їх на воду, щоб дізнатися про свою долю.

До свята Івана Купала працівники бібліотеки-філії №9 організували для відвідувачів табору «ЛітоГрай» майстер-клас із виготовлення купальських вінків.

Завідувач Катерина Волинець розповіла дітям про традиції святкування Івана Купала на Київщині, а бібліотекарі разом з дівчатками плели різнокольорові віночки.

ки. Не залишилися осторонь і хлопчики – вони готували подарунки-сюрпризи для своїх мам і маленьких сестричок.

А яке народне свято без купальських пісень? «Плету, плету віночок, гарний, з барвіночку», – співали дівчатка, влітаючи, крім барвінку, духмяні материнку і лаванду, різнокольорову ромашку,

ніжно-фіолетові квіточки безсмертника, біло-рожевий деревій, гордовитих майорів, голівки соняшника та багато інших красивих квітів української землі.

Якого кольору літо напередодні Івана Купала? Звичайно, сонячного. А ще, всіх кольорів квітів і трав з купальського віночка.

Катерина Волинець

Всеукраїнська акція «Герой-рятувальник року»

передбачає виявлення непересічних особистостей, які проявили мужність та героїзм під час рятування людей, майна, ліквідації пожеж, аварій, надзвичайних ситуацій, стихійного лиха; донесення до широкого загалу фактів та обставин їхніх героїчних вчинків; визначення найкращих серед кращих і, як кульмінація, – проведення урочистої церемонії нагородження переможців.

Учасником Всеукраїнської акції «Герой-рятувальник року» може стати кожен громадянин, який під час рятування людей, майна, ліквідації пожежі, аварії, надзвичайної ситуації, стихійного лиха проявив мужність і героїзм.

Про всі героїчні вчинки наших земляків повідомляйте службу порятунку за телефоном 6-35-86 або 101.

Назар Серєда,

Білоцерківський РВ ГУ ДСНС України у Київській області

РОЗПОРЯДЖЕННЯ від 26 червня 2019 р. № 37 – К(П) Про оголошення конкурсу на заміщення вакантної посади спеціаліста 1 категорії відділу по роботі з фізичними та юридичними особами щодо призначення і виплати компенсацій та окремих видів допомог управління соціального захисту населення Білоцерківської міської ради на період відпустки основного працівника для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку

Відповідно до законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про службу в органах місцевого самоврядування», Порядку проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 року № 169, Порядку проведення іспиту для кандидатів на заміщення вакантних посад посадових осіб місцевого самоврядування у виконавчих органах Білоцерківської міської ради, затвердженого розпорядженням міського голови від 25 грудня 2015 року № 231-К, та з метою забезпечення конституційного права рівного доступу громадян до служби в органах місцевого самоврядування:

1. Оголошити конкурс на заміщення вакантної посади спеціаліста 1 категорії відділу по роботі з фізичними та юридичними особами щодо призначення і виплати компенсацій та окремих видів допомог управління соціального захисту населення Білоцерківської міської ради на період відпустки основного працівника для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

2. Оголосити такі умови конкурсу:

В конкурсі можуть взяти участь особи чоловічої або жіночої статі, які є громадянами України, мають вищу освіту відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або бакалавра, обізнані з комп'ютерними технологіями, вільно володіють українською мовою.

До участі у конкурсі не допускаються особи, які:

- визнані в установленому порядку недієздатними;
- мають судимість, що є несумісною із зайняттям посади посадової особи місцевого самоврядування;
- у разі прийняття на службу будуть прямо підпорядковані або підлеглі близьким особам;
- позбавлені права займати відповідні посади в установленому законом порядку на визначений термін;
- в інших випадках, установлених законами.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до органу місцевого самоврядування, в якому проводиться конкурс, такі документи:

- заяву про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника із встановленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на службу в органах місцевого самоврядування та проходження служби;
- заповнену особову картку (форма П-2 ДС) з відповідними додатками;
- подання шляхом заповнення на офіційному веб-сайті НАЗК

декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік за формою, що визначається НАЗК;

- автобіографію;
- дві фотокартки розміром 4 x 6 см;
- копії документів про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присудження наукового ступеня;
- копію документа, який посвідчує особу;
- копію трудової книжки, оформлену у встановленому порядку;
- копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
- довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності);
- швидкозшивач.

3. Учасники конкурсу обов'язково складають іспит на перевірку та оцінку знань Конституції України, законів України «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про запобігання корупції», а також законодавства з урахуванням специфіки функціональних повноважень відділу.

4. Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня виходу публікації про оголошення конкурсу. Додаткова інформація за тел. 5-25-43.

5. Інформацію про конкурс на заміщення вакантної посади та умови конкурсу оголосити в місцевій пресі та на офіційному ВЕБ-сайті Білоцерківської міської ради і виконавчого комітету.

Г. Дикий, міський голова

Насправді дивно, що таке місто, як Біла Церква, із власною майже тисячолітньою історією та особливим місцем в історії країни, із глибокими традиціями, самобутнім характером і непересічною красою, досі не стало домівкою для якогось масштабного щорічного мистецького дійства. Звичайно, у нас був музичний фест «Гніздо», звідки свій шлях на велику сцену починали багато відомих гуртів (взяти хоча би «Бумбокс»). Але подія та була суто молодіжна, концертна, і через деякі місцеві буйні голови далеко не у всіх вона залишила світлі спогади.

Побачення з творцями

Але днями в місті над Россією відбувся потужний мистецький фестиваль «АРТ-ПАНОРАМА» (тривав із 30 червня по 6 липня), який вмістив у себе силу-силенну цікавих подій, зустрічей і вражень. Подія ця, як висловився Володимир Рак, один із учасників фестивалю, є безумовно історичною, бо ж тільки культура зможе врятувати Україну в час політичної кризи, як уже рятувала її колись, коли вона навіть не мала власної державності. Варто визнати, що арсенал в «АРТ-ПАНОРАМИ» і справді був солідний (для Білої Церкви, щонайменше), адже в парку Шевченка отаборилися зі своїми творчими надбаннями численні видавництва, письменники, митці і творці найрізноманітніших напрямків, котрі охоче давали майстер-класи з бісероплетіння, плетіння із соломки, кукурудзи, гончарства, створення витинанок, малювання по склу, виготовлення лялькотанок тощо. На сцені біля БРУМу виступали найрізноманітніші виконавці, від українського фольку, етніки й до сучасних рокерів, таких, як «СКАЙ», «БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ», «YURCASH». Та список культурних осередків

ник міського голови Катерина Литвиненко, начальник білоцерківського відділу культури і туризму Юлія Ковальська, арт-директор фестивалю Ігор Подолянець, організатори, гості цього масштабного дійства, від котрих пролунало багато теплих і натхненних слів. Зокрема, досить влучно звернув

ся до присутніх, та й до усієї громади загалом, місцевий видавець і громадський активіст Костянтин Климчук. Він закликав розвивати й підтримувати українську культуру, не бути до неї байдужими, цінувати те, що в нас є, адже, як показує приклад Криму і Донбасу, воно може бути втрачене.

Як на нас, особливою перлиною «АРТ-ПАНОРАМИ» стала Книжкова толока за участю вітчизняних видавців та авторів, серцем якої був галицький «десант». Для читачів, залюблених в українське красне письмо, історичний, міфічний, фентезійний, дитячий, любовний, детективний та інші дискурси, то була справжня духовна оргія! Адже тут кожного відвідувача просто брали за руки, спілкувалися й не відпускали, поки той не послухає все чи майже все про найкращі книжки, що зачепалися на прочитання. Тут письменники роздавали автографи, дискутували про елітарність читання, знайомили зі своєю неповторною творчістю. А знаний мовознавець Микола Зубков поділився думками щодо нового українського правопису, зібравши навколо сцени на фонтані пристойну аудиторію. Та загалом, як зауважили гості зі Львова, вони були дещо розчаровані переважною байдужістю білоцерківців до книжки. Ті могли просто прослідувати мимо,

фестивалю цим не обмежився: в театрі ім. П.К. Саксаганського абсолютно безкоштовно маленьким білоцерківцям свою прекрасну творчість дарували Житомирський, Рівненський та Херсонський академічні обласні театри ляльок; витончені музичні вечори відбувалися у стінах Будинку органної музики. Завершився ж майже тижневий мистецький марафон купальськими вогнями. Це народне свято також супроводжувалося виступами відомих виконавців та дитячою концертно-ігровою програмою.

Урочистий же початок у форматі прес-конференції під відкритим небом відбувся у тому ж парку Шевченка. Народний депутат та ініціатор «АРТ-ПАНОРАМИ» Хвича Мепарішвілі подякував усім присутнім за участь у фестивалі, котрий, на його переконання, зібрав у нашому місті багатьох достойних людей. Він наголосив, що для Білої Церкви, як і для України в цілому, вкрай важливими є мова, культура і мир, які і плекаються на подібних заходах.

Також до мікрофона підходили заступ-

навіть із цікавості не підійшовши до імпровізованих магазинчиків. А батьки з дітьми своє ігнорування книжечок для найменших пояснювали тим, що, мовляв, брали гроші тільки на атракціони. Правда, були й ті, хто зайшов на територію парку відпочинку випадково, не знаючи, що в ці дні тут вирує таке чудове дійство. Це означає, що організатори зекономили на рекламі, шкода. Бо подібні свята бувають нечасто, а потрібні дуже. Хіба що сподіватимемося, «АРТ-ПАНОРАМА» отримає в Білій Церкві постійну реєстрацію, а не залишиться прекрасною казкою, що стала реальністю напередодні чергових виборів.

**Богдан Храбуст,
Валентина Храбуст**

Святих апостолів Петра і Павла

12 липня

За свідченням Святого Писання всі апостоли є служителями Христовими, будівничими Його тайн, Божого Промислу. Деякі з апостолів хоч і різні за часом свого покликання, наприклад, Петро, Павло, Іоанн, Яків, Андрій, та інші, але жоден із них не був главою, старшим і не перевищував один одного своєю честью.

Книга Діянь апостольських переважно розповідає нам про апостольські труди Петра і Павла. Святий Іоанн Золотоустий багаторазово у своїх повчаннях називає їх стовпами Церкви, верховними апостолами. Тому-то 12 липня за новим стилем Православна Церква і творить про них пам'ять. Саме цього дня мощі обох апостолів були перенесені в новозбудовану церкву, освячену на їхню честь у Римі. Свята Церква називає Петра таким, що одним із перших визнав Ісуса Христа Сином Бога живого; Павла – таким, що більше за всіх потрудився у благовісті Слова Божого і був зачисленим до вищих із апостольського

сонму Духом Святим. Шануючи двох верховними апостолами за першістю і за трудом, Церква тим самим нагадує і навчає, що главою її є Сам Господь наш Ісус Христос, а всі апостоли є Його служителями.

Апостолів Петра і Павла стали шанувати вже з перших віків Християнської Церкви. Так, IV ст. на їхню честь у Константинополі було споруджено храм, і пам'ять їх повсюдно християни стали відзначати. В VII, VIII століттях святі Андрій Єрусалимський (Критський), святі Іоанн Дамаскін і Косма Маюмський написали хвалебні піснеспіви на честь святих апостолів Петра і Павла.

На другий день після свята святих звершується собор славних і всехвальних 12 апостолів: Петра, Андрія, Якова, Заведеева, Іоанна, брата його, Пилипа, Варфоломія, Фоми, Матфея, Якова Алфеева, Юди Якового, або Фадея, Симона Зилота і Матфея. Так Церква підкреслює рівність усіх апостолів.

День пам'яті Петра і Пав-

ла шанувували й наші предки. Так, у стародавньому Білгороді був збудований 1197 р. кафедральний кам'яний собор на честь 12 апостолів. Багато храмів по всій Україні присвячено святым первоверховним апостолам Петру і Павлу.

Святом первоверховних апостолів закінчувалась «Петрівка» – апостольський піст. У старовину українці готувалися до цього празника велично: білили хати, прибирали подвір'я, а в день свята йшли до церкви. Після відправи поверталися додому і розговлялися. На Петра був звичай пекти пироги, або «мандрики». Їх споживали в пам'ять про те, що Петро і Павло як апостоли багато подорожували, проповідуючи Слово Боже.

Підготував

Микола Отиченко

По Росі під прапорами України

Першого тижня липня по річці Рось від Володарки до Білої Церкви учасники водного походу несли на своїх туристських човнах прапори України: синьожовтий – державний, червоно-чорний – бойовий та малиновий – козацький.

Похід організувала Білоцерківська парафія Київської єпархії Православної Церкви України (настоятель о. Микола Гопаїнич). А можливим він став завдяки міському конкурсу проектів у сфері роботи з дітьми та молоддю для інститутів громадянського суспільства під егідою управління з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради.

Безпосередньо керували походом члени Білоцерківської парафії ПЦУ Валерій Миколайович та Наталія Геннадіївна Пантюшенки, які працюють у Білоцерківському центрі позашкільної освіти «Соняшник».

Участь у поході взяли як вихованці ЦПО «Соняшник», так і учні шкіл міста. Серед них були діти з родин учасників АТО–ООС, сироти та з багатодітних сімей.

Керівник походу, володар титулу «Кращий методист України» В.М. Пантюшенко зазначив, що цей похід насамперед має сприяти патріотичному вихованню українських дітей. За його словами, він спрямований на подолання певного браку в патріотичному вихованні підрастаючого покоління через відсутність повномірності комплексного підходу до цього важливого питання.

Пан Валерій вважає, що патріотизм як любов до Батьківщини починається з любові до рідної природи, до землі, де ти на родився й живеш, до річки, на якій стоїть твоє місто, до людей, котрі живуть поруч. Під час водного походу юні мандрівники побачили, що наша Київщина – прекрасний мальовничий регіон України, в якому живуть хороші люди.

Учасники пройшли на човнах 47 км водою та зіткнулися з рядом перешкод. Доводилося продиратися через тісні ділянки річки, де катамаран шириною в два метри буквально затискався між берегів. Траплялися відтинки маршруту, де глибина води була не більше долоні, тоді доводилося йти пішки та волочити човни міліною.

У двох місцях шлях перекирили складнопрохідні пороги та дві дамби. Повз одну з них доводилося обносити тільки вантаж, бо умови дозволяли перегнати розвантажені човни водою. А повз другу дамбу мусили обносити і вантаж, і човни.

Були й цікаві речі. Учасники, згідно з планом краєзнавчої роботи, провели екскурсію на унікальному комплексі водяних млинів, збудованих у XIX столітті між Щербаками та Городищем-Пустановарівським. Відбулися зустрічі з місцевими мешканцями: люди привітно зустрічали і учасників походу, і прапори. Але найпривітніше вітала похід Біла Церква. Недалеко від дерев'яного мосту біля якоїсь літньої кав'ярні великий гурт людей, помітивши туристські човни під прапорами, буквально вибухнув гучними оплесками та скандуванням «Слава Україні!».

Учасники походу отримали певний гарт, навички, заряд енергії та бадьорості. Але головне – вони більш детально ознайомилися зі своєю малою Батьківщиною, з рідною землею та природою. Не почули від когось, а побачили на власні очі і красу, і проблеми рідного доквілля.

Сергій Петренко

Громадська думка

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок 26000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
МФО 300346
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.